

Zadovoljstvo roditelja obukom plivanja djece predškolske dobi

Račić, Iva

Master's thesis / Diplomski rad

2023

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Teacher Education / Sveučilište u Zagrebu, Učiteljski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:147:450735>

Rights / Prava: [In copyright](#) / [Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-05-19**

Repository / Repozitorij:

[University of Zagreb Faculty of Teacher Education - Digital repository](#)

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA ODGOJITELJSKI STUDIJ

Iva Račić

ZADOVOLJSTVO RODITELJA OBUKOM PLIVANJA DJECE
PREDŠKOLSKE DOBI

Diplomski rad

Zagreb, travanj, 2023.

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA ODGOJITELJSKI STUDIJ

Iva Račić

ZADOVOLJSTVO RODITELJA OBUKOM PLIVANJA DJECE
PREDŠKOLSKE DOBI

Diplomski rad

Mentor:

prof. dr. sc. Vatroslav Horvat

Zagreb, travanj, 2023.

SAŽETAK

Cilj ovog diplomskog rada je da se na uzorku roditelja čija su djeca uključena u aktivnost plivanja ispituju stavovi i zadovoljstvo roditelja obukom plivanja koje se provodi na bazenu DV En ten tini u Zagrebu.

Neposredno prije početka, te nakon završetka metodike obuke neplivača roditelji su ispitani anketnim upitnikom napravljenim za ovu prigodu.

Iz istraživanja je vidljivo da je čak 83% roditelja veoma zadovoljno organizacijom obuke plivanja, dok je manji postotak roditelja, svega 3%, iskazalo nezadovoljstvo obukom. Prema prikazanim podacima možemo zaključiti da su roditelji veoma zadovoljni organizacijom programa obuke plivanja i suradnjom sa trenericom jer se čak 89% roditelja izjasnilo da su veoma zadovoljni suradnjom, a nezadovoljstvo je iskazao jedan otac dok niti jedna majka ne iskazuje nezadovoljstvo suradnjom.

Istraživanje je pokazalo kako je kraći program obuke neplivača koncipiran na djeci prihvatljiv način te ga djeca doživljavaju kao igru i zabavu, a ne kao obavezu i naporan trening

Ključne riječi: obuka plivanja, bazen, zadovoljstvo

SUMMARY

The aim of this thesis is to examine the attitudes and satisfaction of parents with swimming training conducted at the DV En ten tini swimming pool in Zagreb on a sample of parents whose children are involved in swimming activities.

Immediately before the beginning, and after the end of the training methodology for non-swimmers, the parents were questioned with a questionnaire created for this occasion.

The research shows that as many as 83% of parents are very satisfied with the organization of swimming training, while a smaller percentage of parents, only 3%, expressed dissatisfaction with the training. According to the data presented, we can conclude that the parents are very satisfied with the organization of the swimming training program and the cooperation with the coach, because as many as 89% of parents declared that they were very satisfied with the cooperation, and one father expressed dissatisfaction, while no mother expressed dissatisfaction with the cooperation.

The research showed that the shorter training program for non-swimmers is designed in an acceptable way for children, and children perceive it as a game and fun, rather than as an obligation and hard training.

Key words: swimming training, swimming pool, pleasure

SADRŽAJ

SAŽETAK

1. UVOD	1
2. DOSADAŠNJA ISTRAŽIVANJA	2
3. METODE RADA	6
3.1. Ciljevi i hipoteze	6
3.2. Uzorak ispitanika i varijabli	6
3.3. Metode za obradu podataka	7
4. REZULTATI I DISKUSIJA	22
5. ZAKLJUČAK	24
6. POPIS LITERATURE	25

1. UVOD

U ovom radu ću prikazati metodiku obuke plivanja za djecu predškolske dobi u vrtićkom bazenu u naselju Sopnica Jelkovec, u kojem je u svibnju 2009. godine otvoren dječji vrtić En ten tini, prva predškolska odgojna ustanova u Hrvatskoj koja se može pohvaliti bazenom, te zadovoljstvo roditelja provedenim programom plivanja.

S provedbom kraćeg sportskog programa metodike obuke neplivača, koji je namijenjen djeci od 5-7 godina, započelo se u veljači 2012. godine. Program organizira i provodi kineziologinja vrtića Tatjana Fočić u bazenu vrtića.

Cilj je ovog rada ukazati na stavove roditelja prema programu plivanja predškolskoj dobi jer je upravo ta dob najbolja za usvajanje osnovnih elemenata plivanja. Utjecaj plivanja na organizam je sveobuhvatan, jer to je aktivnost koja stimulira rast i razvoj organizma.

Cilj obuke neplivača je oslobađanje straha od vode te usvajanje motoričkih znanja i vještina kako bi voda za dijete postala zdrava i ugodna sredina. Metodike obuke i sadržaj procesa razlikuju se od autora do autora, ali suštinska sličnost je u tome da je obuka neplivača pedagoški proces prenošenja vještina s učitelja na učenika neplivača s ciljem pripreme za samostalan i siguran boravak u vodi.

S obukom plivanja se može započeti već u najranije doba te će pozitivan utjecaj plivanja biti veći. Poznata je činjenica koja govori da onaj tko jedanput nauči plivati, to znanje ne zaboravlja – ono je trajno, te samim tim čovjek se može baviti plivanjem cijelog života, bilo da se radi o razonodi, rekreaciji ili sportu (Findak, 2001).

Istraživačka pitanja fokusirala su se na stav o zadovoljstvu roditelja provedenom obukom.

2. DOSADAŠNJA ISTRAŽIVANJA

Istraživanja su pokazala da ljudi doživljavaju veći užitak i mogu dulje vježbati kada se bave vježbanjem u vodi u usporedbi s vježbanjem na kopnu (Broman i sur., 2006; Cider, Sveälv, Täng, Schaufelberger i Andersson, 2006).

Vještine plivanja nisu samo važne za tjelesnu aktivnost, već su i neophodne za sprječavanje smrtonosnih i fatalnih utapanja (Brenner et al., 2009; Yang, Nong, Li, Feng i Lo,)

Nenamjerno utapanje vodeći je uzrok smrti djece u dobi od 1 do 4 godine, drugi vodeći uzrok smrti djece u dobi od 5 do 9 godina i treći vodeći uzrok smrti djece od 10 do 14 godina (CDC, 2010.).

Ne mora se ni naglašavati koliko plivanje i njegovo poznavanje važno za svakog čovjeka u elementarnim i drugim nepogodama kao mogućnost samozaštite, očuvanja vlastitog života, ali i zaštite drugih (Findak, 1981).

Istraživanje (Moran, 2009; Morrongiello i sur., 2014) je pokazalo da se utapanja među djecom u velikoj mjeri mogu pripisati nedovoljnom nadzoru. Unatoč važnosti točne samopercepcije i percepcije roditelja o djetetovim vještinama u vodi, samo su ograničena istraživanja do danas usredotočena na odnos, i što je još važnije, na stupanj (ne)slaganja između tih percepcija i stvarnih razina djetetovih vještina u vodi (npr. Costa i sur., 2020.; De Pasquale i sur., 2020.).

Roditeljska percepcija o potrebnim razinama nadzora mijenja se kako djeca napreduju kroz obuku plivanja, potencijalno na štetu sigurnosti djeteta. U anketi roditelja djece u dobi od 2 do 5 godina koja su bila uključena u tečajeve plivanja u zajednici 4 puta tijekom 8 mjeseci, kako je roditeljska percepcija o vještini plivanja njihova djeteta rasla, njihovo uvjerenje u djetetovu sposobnost da se z u kontekstu kretanja u vodi, važnost točne roditeljske procjene raste jer roditeljska percepcija vještina njihove djece u vodi u, na i oko vode utječe na razinu nadzora koju smatraju potrebnom za sigurno sudjelovanje djece u vodi. razne vodene aktivnosti (Matthews & Franklin, 2018; Morrongiello et al., 2014). I

Malo je istraživanja koja procjenjuju je li vjerovanje roditelja o sposobnosti njihovog malog djeteta za vodu prediktivno za ponašanje nadzora kada se procjenjuje nevezano za tečaj plivanja.

U drugim europskim državama obrazovni je sustav na različite načine uključio obuku neplivača. Sportske programe plivanja koji mogu biti obvezni ili izborni predmeti imaju zemlje poput Švedske i Nizozemske (Jerina, 2015).

U Velikoj Britaniji obuka je neplivača pod pokroviteljstvom ASA-e (Amateur swimming Association). Britanski se program obuke neplivača sastoji od četiriju stupnjeva. Prvi je namijenjen djeci od rođenja do pete godine, drugi djeci od pete do jedanaeste godine, treći stupanj je za učenike koji znaju plivati (neovisno o njihovoj dobi), dok je četvrti stupanj namijenjen učenicima starijima od 14 godina. Drugi stupanj obuhvaća osnovnoškolski uzrast te obuka od 30 sati traje dvije godine. Od učenika se nakon obuke očekuje da ispliva najmanje 25 metara jednom od tehnika plivanja (Jurgec, 2016).

Istraživanje provedeno u Americi, na djeci u dobi od 5 do 8 godina, pokazalo je poražavajuće podatke, a neki od njih su: dvoje od petero djece je pretilo, 50% djece ne vježba dovoljno, dvoje od petero djece ima povišen krvni tlak, djeca dvostruko više vremena provode gledajući televiziju nego aktivno se igrajući, današnja djeca su teža nego djeca prije 20 godina, itd. Na tako loše podatke najviše utječe nedovoljno sudjelovanje u kineziološkim aktivnostima, nedovoljno kretanja, nedovoljan boravak na svježem zraku te prehrana bogata ugljikohidratima i mastima (Horvat i Morandini-Plovanić, 2002).

Istraživanje materijalnih uvjeta i vježbanja djece u dječjim vrtićima Na temelju prethodno navedenog istraživanja, autori Horvat i Morandini-Plovanić (2002) proveli su istraživanje kojim su ispitali koliko djeca predškolske dobi vježbaju u dječjim vrtićima diljem Hrvatske. Poznato je da je tjelesno vježbanje u vrtićima obavezno te da bi se trebalo provoditi najmanje tri puta tjedno na satovima tjelesne i zdravstvene kulture. Također, svako jutro trebala bi se provoditi jutarnja tjelesna vježba pri dolasku djece u skupinu. Postavljeno je 10 pitanja kojima se ispitalo imaju li dječji vrtići športsku dvoranu, vanjsko igralište, minimalno potrebnih sprava i rekvizita, provodi li se nastava TZK jednom ili dva puta tjedno, provodi li se jutarnja tjelesna vježba, makro i mikro pauze te nude li se u vrtićima druge športske aktivnosti. Rezultati su pokazali da od 33 vrtića njih 25 ima športsku dvoranu, 8 ih nema, a vanjske terene ima samo 13 vrtića. Što se tiče minimalnog broja sprava i rekvizita pokazalo se da 10 vrtića ima dovoljan broj sprava, a 15 ih ima dovoljan broj rekvizita što ukazuje na to da je opremljenost dvorana u vrtićima veoma loša. U 3 vrtića nastava TZK se uopće ne izvodi, jedan sat TZK tjedno provodi se u 24 vrtića, a dva sata tjedno TZK samo

u 5 vrtića. Jutarnja tjelovježba uopće se ne provodi čak u 13 vrtića, makro i mikro pauze nisu prisutne u 12 vrtića, a druge športske aktivnosti 20 nudi samo 11 od 33 vrtića. Kada se sagledaju svi dobiveni rezultati može se zaključiti kako predškolska djeca ne vježbaju dovoljno u dječjim vrtićima te da su materijalni uvjeti za rad jako loši. S obzirom da je to istraživanje provedeno 2002. godine bilo bi zanimljivo provesti ga ponovno u istim vrtićima kako bi se vidjelo jesu li rezultati u današnje vrijeme zadovoljavajući.

Autori Božić i Špelić (2002) istražili su koliko rano uključivanje djece u sportske programe može imati utjecaj na kasniji razvoj motoričkih sposobnosti. U istraživanje su bili uključeni učenici prvih i drugih razreda osnovne škole, od kojih su jedni bili uključeni u sportski program tijekom pohađanja predškolske ustanove, a drugi nisu bili uključeni u sličan program. Dobiveni rezultati pokazali su kako postoji značajna razlika samo na području fleksibilnosti kod djevojčica. Također, autori su zaključili kako su djeca koja su pohađala sportske programe u predškolskim ustanovama kasnije tijekom obrazovanja bila više uključena u izvanškolske sportske programe. Zaključak istraživanja je da pohađanje sportskih programa u predškolskim ustanovama utječe na razvoj pozitivnog stava i interesa za sportske aktivnosti kasnije tijekom života što povlači za sobom veću uključenost djece u razne sportske programe.

Studije koje su istraživale utjecaj nastave plivanja na različitim dubinama vode uglavnom su pokazale dobrobiti izlaganja učenika i dubokoj i plitkoj vodi (Costa i sur., 2012.; Rocha i sur., 2018.). Costa i sur. (2012.) istraživali su jesu li četverogodišnjaci koji su imali satove plivanja u dubokoj vodi drugačije razvili vještine u usporedbi s djecom koja su naučila plivati u plitkoj vodi. U istraživanje su bile uključene tri skupine djece koja su imala 6-, 12- odnosno 18-mjesečno iskustvo plivanja. Procijenjene su različite vještine povezane s plutanjem, propulzijom i kontrolom daha. Za većinu vještina (~80% procijenjenih vještina) postojala je značajna korist od podučavanja u plitkoj vodi.

Irwin i suradnici otkrili su pozitivan odnos između razine plivačkih vještina roditelja i razine vještina djece (Irwin, Irwin, Ryan i Drayer, 2009.). Djeca koja nisu imala ili su imala niske razine plivačkih vještina i njihovi roditelji također su imali nikakvu ili nisku razinu vještine (Irwin i sur., 2009.). Irwin i sur. također su utvrdili da je strah od utapanja, kako za roditelje tako i za djecu najjači prediktor niske razine plivačkih vještina kod djece (Irwin, Irwin, Martin i Ross, 2010). Strah od utapanja bio je jači prediktor nedostatka vještine od nedostupnosti.

Studija o razini plivačke vještine i razina roditeljske vještine plivanja iz 2010. (Ross i sur., 2014.) provela je istraživanje na četiri fokusne grupe, po jedna u Houstonu, Jacksonvilleu, Las Vegasu i Memphisu između ožujka i svibnja 2017. Roditeljima sudionicima su postavljana pitanja o vlastitim razinama plivačkih vještina i percepcije o plivanju. Ako je sudionik imao više od jednog djeteta, također su zamoljeni da se usredotoče samo na jedno dijete po vlastitom izboru kada odgovaraju na pitanja u vezi s razinom plivačke vještine tog djeteta i percepcije. Odgovori iz ove studije naglašavaju važnost roditelja/skrbnika u razinama vještina plivanja. Kod roditelja koji su izjavili da imaju "dobre" sposobnosti plivanja pokazalo da je njihovo dijete također imalo "dobru" sposobnost plivanja. Roditelj s više plivačkih vještina i iskustva obično su preuzeli vodstvo u podučavanju svog djeteta kako plivati. Pozitivan nalaz ove studije bio je da su roditelji s nižim sposobnostima plivanja naglasili važnost želje da njihovo dijete nauči kako plivati.

Uz potrebu da se pobliže ispita odnos između stvarne i samopercipirane kompetencije djece u vodenim vještinama, postoji kritično važna popratna potreba da se usporede roditeljske percepcije i stvarne dječje vodene vještine (De Pasquale et al., 2020; Morrongiello et al., 2014). U studijama provedenim na kopnu, istraživači su otkrili nisku do umjerenu podudarnost između dječjih i roditeljskih percepcija stvarne motoričke sposobnosti djece (Duncan i sur., 2018; Kennedy i sur., 2012; Lalor i sur., 2016; Raudsepp i Liblik, 2002; Toftegaard-Stoeckel i sur., 2010). ...

... O'Neill i sur. (2014.), na primjer, pokazali su da roditelji djece u najvišem lokomotornom tertilu percipiraju kompetenciju svoje djece višom od roditelja djece u nižim tertilima, dok roditelji djece u najnižem tertilu kontrole objekata percipiraju kompetenciju svoje djece značajno nižom. nego roditelji djece u višim tertilima. Međutim, u kontekstu kretanja u vodi, važnost točne roditeljske procjene raste jer roditeljska percepcija vještina njihove djece u vodi u, na i oko vode utječe na razinu nadzora koju smatraju potrebnom za sigurno sudjelovanje djece u raznim vodenim aktivnostima (Matthews i Franklin, 2018; Morrongiello i sur., 2014). Štoviše, istraživanje je pokazalo da se utapanja među djecom u velikoj mjeri mogu pripisati nedovoljnom nadzoru roditelja (Moran, 2009; Morrongiello i sur., 2014). ..

3. METODE RADA

3.1. Ciljevi i hipoteze

Cilj ovog istraživanja je da se na uzorku roditelja čija su djeca uključena u obuku plivanja, utvrde njihovi stavovi i zadovoljstvo kraćim sportskim programom metodike obuke neplivača te postignutim rezultatima.

Sukladno cilju bilo je potrebno konstruirati i vrednovati mjerni instrument (anketni upitnik) o zadovoljstvu roditelja obukom plivanja djece predškolske dobi.

S obzirom na definiran cilj ispitivanja ovoga diplomskog rada, može se postaviti osnovna hipoteza: H1 – roditelji imaju pozitivan stav prema provođenju obuke neplivača.

Istraživanje je provedeno u dječjem vrtiću „En ten tini“ u Jelkovcu, u trajanju od godinu dana, od veljače 2022. do veljače 2023.

3.2. Uzorak ispitanika i varijabli

U ovom istraživanju roditelji su sudjelovali dobrovoljno i anonimno. Ukupan broj sudionika roditelja je 110, njih 36 čine očevi, a u većem broju sudjelovale su majke, njih 74.

Ukupan broj djece obuhvaćene ovim istraživanjem je 76. Veći broj dječaka pohađalo je obuku plivanja, njih 41, dok je djevojčica bilo 35.

Dob djece polaznika obuke je u rasponu od 5 do 7 godina. Možemo zaključiti da djeca koja pohađaju plivanje čine mješovitu grupu. Najviše šestogodišnjaka, njih 56 pohađa obuku, potom 12 sedmogodišnjaka te samo 8 petogodišnjaka.

Zavisne varijable, odnosno promjenljive, su zadovoljstvo roditelja obukom plivanja djece predškolske dobi kao i opća obilježja roditelja, tj. ispitanika.

Nezavisne varijable odnose se na pojedinačna obilježja obuke plivanja.

Opća obilježja roditelja i djece polaznika obuke:

- spol roditelja
- spol djece
- dob djece
- očekivanja roditelja od obuke plivanja
- ranija postignuća roditelja u sportu

Obilježja obuke:

- organizacija programa vježbi
- suradnja sa trenericom
- uvjeti na bazenu
- postignuti rezultati u 20 h obuke
- sveukupno zadovoljstvo obukom
- preporuka drugim roditeljima

Navedene varijable relevantne su u istraživanju postignutog stupnja zadovoljstva roditelja (uslugom) obukom.

3.3. Metode za obradu podataka

Za istraživanje definiranog predmeta koristiti će se deskriptivna metoda, koja se oslanja na empirijske činjenice. Ova metoda teži što vjernijem opisu postojećih činjenica, onakvim kakve one zaista jesu, kako bi se prikazala stvarna stanja, veze i odnosi između zadovoljstva roditelja s jedne strane i kvalitete obuke plivanja s druge strane.

Metoda deskripcije uvjetovana je odgovorima na pitanja što će se istraživati, na koji način i zašto će se istraživati, o čemu se govorilo u prethodnim dijelovima rada prilikom izbora i definiranja predmeta, cilja, zadataka, hipoteze i varijabli istraživanja.

Opredijelila sam se za primjenu anketne metode prikupljanja podataka jer ima niz prednosti u odnosu na druge metode

U istraživanju je primijenjen anketni upitnik koji sadrži 11 pitanja, metodski raspoređenih u okviru dvije grupe istraživanih varijabli:

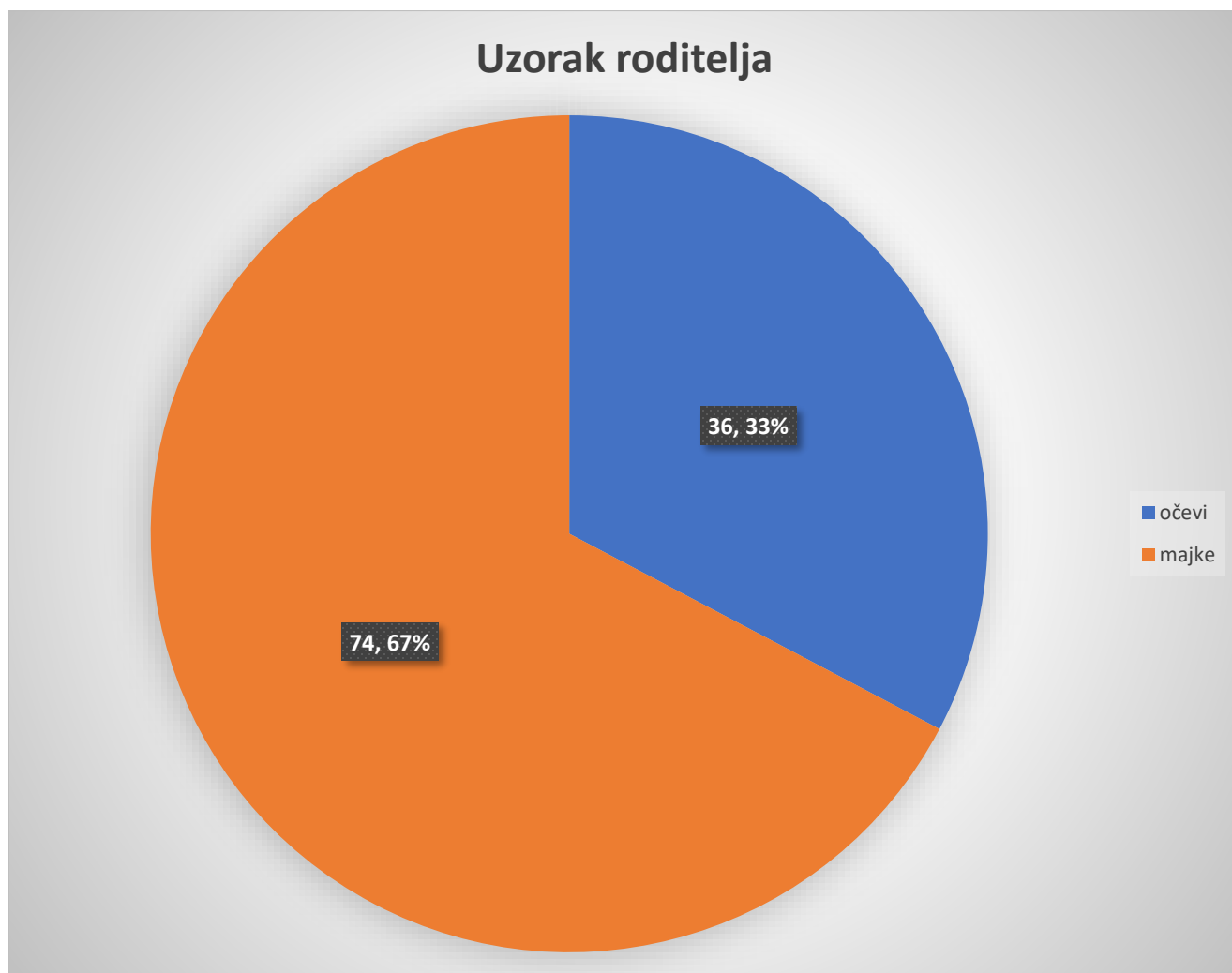
1. Podaci o roditeljima i djeci korisnicima obuke plivanja
2. Karakteristike programa obuke plivanja

U okviru prve grupe postoji 5 pitanja zatvorenog tipa na koje anketirani roditelj odgovara izborom jedne od nekoliko ponuđenih mogućnosti, dok su u drugoj grupi pitanja postavljena u obliku intervalne skale. Sva pitanja u upitniku jasna su i koncizna, postavljaju se postupno uz poštovanje odgovarajućeg redoslijeda .

Uzorak ispitanika

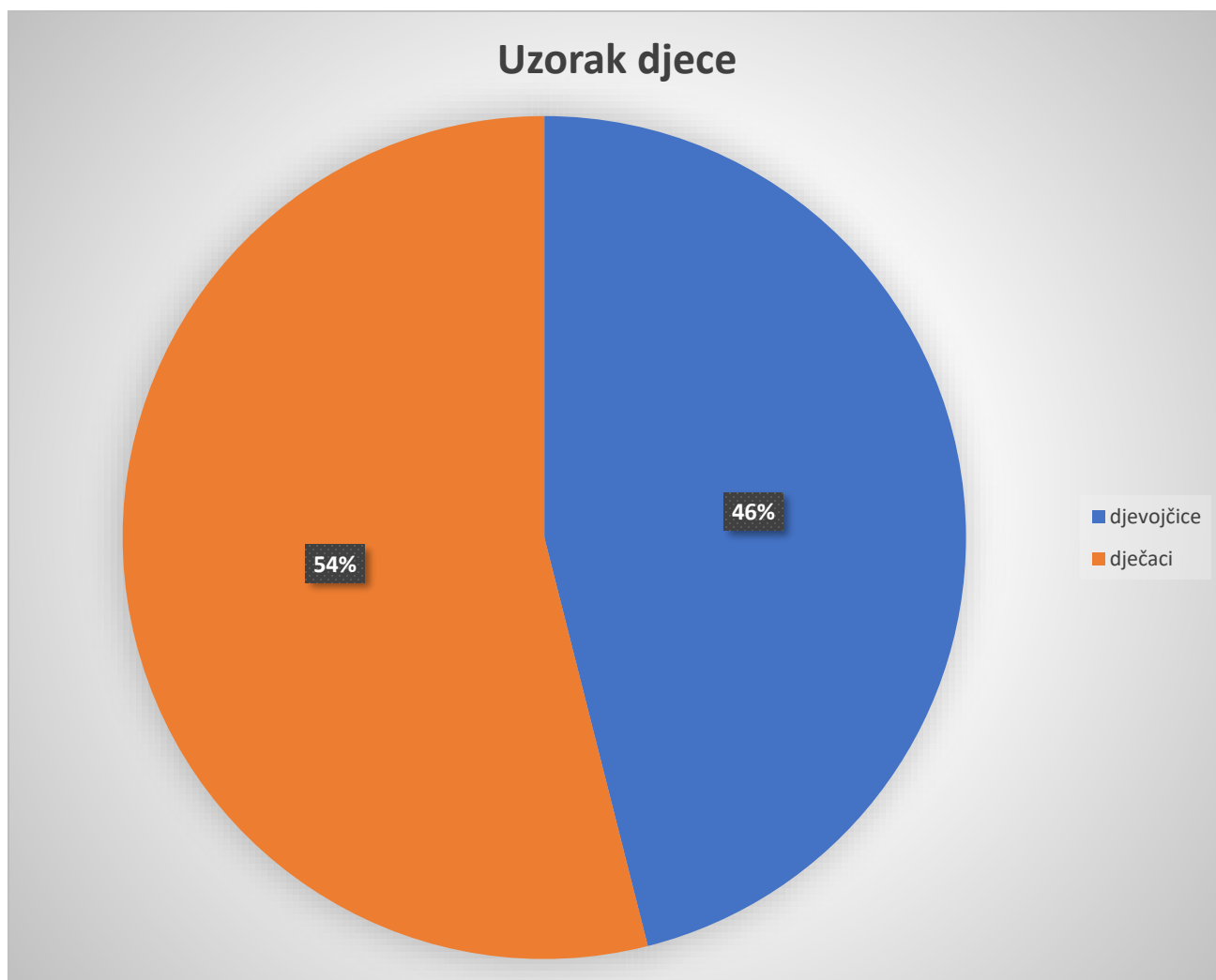
U ovom istraživanju roditelji su sudjelovali dobrovoljno i anonimno. Ukupan broj sudionika roditelja je 110, njih 36 čine očevi, a u većem broju sudjelovale su majke, njih 74 što je izraženo u postocima u grafu 1.

Graf 1. Opis uzorka roditelja u postocima

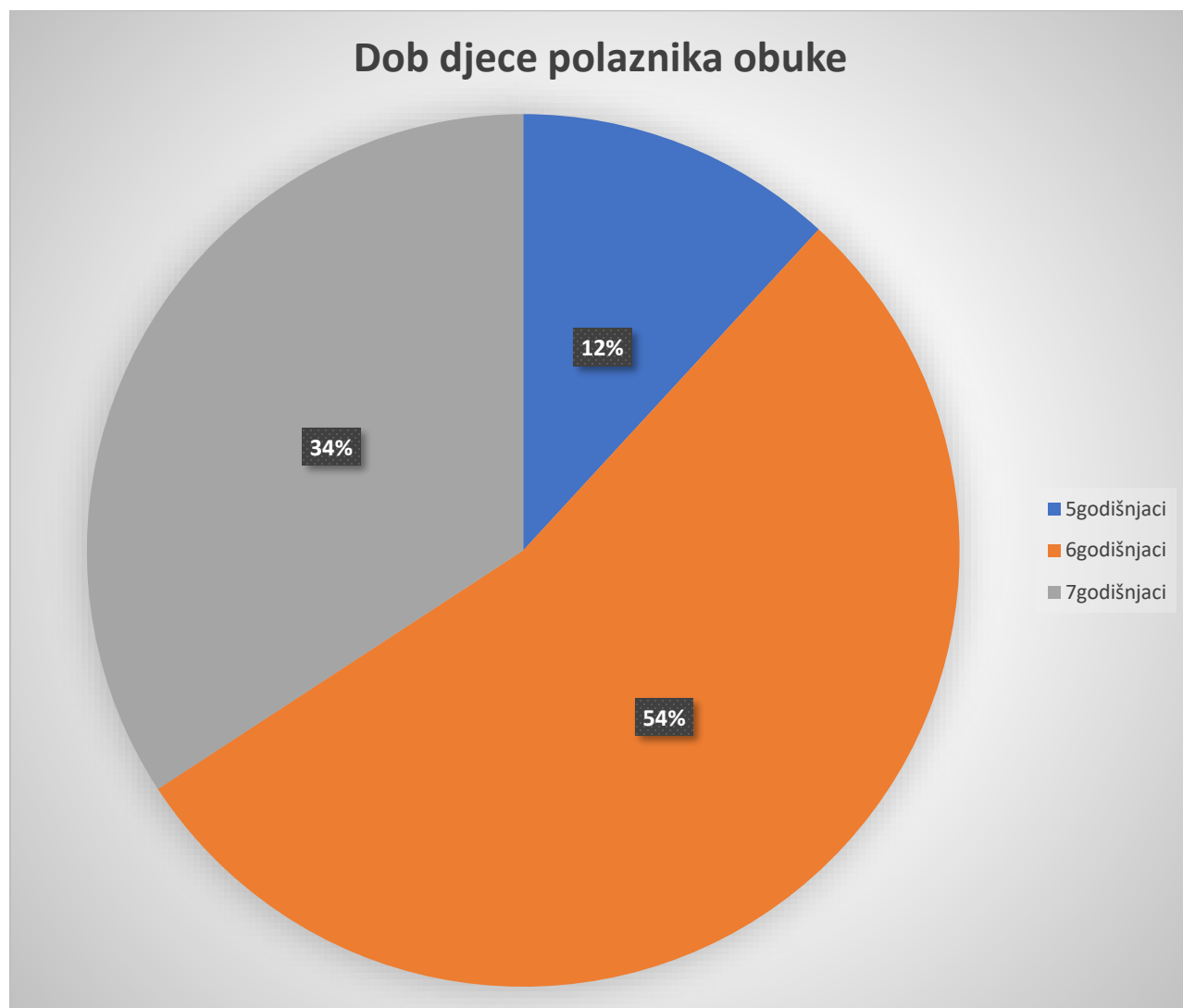
Ukupan broj djece obuhvaćene ovim istraživanjem je 76. Veći broj dječaka pohađalo je obuku plivanja, njih 41, dok je djevojčica bilo 35, što je i prikazano u grafu broj 2.

Graf 2. Opis uzorka djece u postocima

Dob djece polaznika obuke je u rasponu od 5 do 7 godina. Iz grafa 3. možemo zaključiti da djeca koja pohađaju plivanje čine mješovitu grupu. Najviše šestogodišnjaka, njih 56 pohađa obuku, potom 12 sedmogodišnjaka te samo 8 petogodišnjaka. Podaci ukazuju na to da se djeca odlučuju na obuku plivanja u godini prije polaska u školu.

Graf 3. Dob djece polaznika obuke plivanja u postocima

Uzorak varijabli

Neposredno prije početka metodike obuke neplivača, roditelji su ispitani upitnikom napravljenim za ovu prigodu.

Opis pitanja:

Koja su vaša očekivanja od djece kroz obuku plivanja?

1. Da kroz plivanje razvija motoričke sposobnosti i čuva zdravlje
2. Da ne sjedi kod kuće pred računalom ili televizorom
3. Da kroz treniranje plivanja razvija samopouzdanje i samopoštovanje
4. Da nauči dovoljno plivati da mu/joj to pomogne u daljnjem rekreativnom bavljenju bilo kojim sportom

Graf 4. Roditeljska očekivanja od djece kroz obuku plivanja u postocima

Iz grafa 4. vidljivo je da najveći broj roditelja, njih 61%, želi da njihovo dijete kroz plivanje razvija motoričke sposobnosti i čuva zdravlje. Manji broj roditelja, 19% smatra da će plivanjem dijete razviti samopouzdanje i samopoštovanje, dok 13% roditelja očekuje da im dijete nauči plivati kako bi mu to pomoglo u daljnjem rekreativnom bavljenju sportom. Tek 7% roditelja smatra da će plivanje smanjiti broj provedenih sati djeteta pred računalom ili televizorom.

Rezultati pokazuju da su roditelji svjesni važnosti uključivanja djeteta predškolskog uzrasta u aktivnost kao što je plivanje kako bi potencijalno kroz tu aktivnost bolje razvilo motorička znanja i sposobnosti koja mogu doprinijeti kvalitetnijem cjelokupnom razvoju i rastu te kako plivanje djetetu predškolske dobi pruža mogućnost stjecanja motoričkih znanja koja su svakodnevno potrebna u životu. Svjesni su kako plivanje pozitivno utječe i na aspekt socijalizacije, razvoj samopoštovanja i samopouzdanja.

U upitniku je ponuđeno i pitanje o roditeljskim postignućima u sportu.

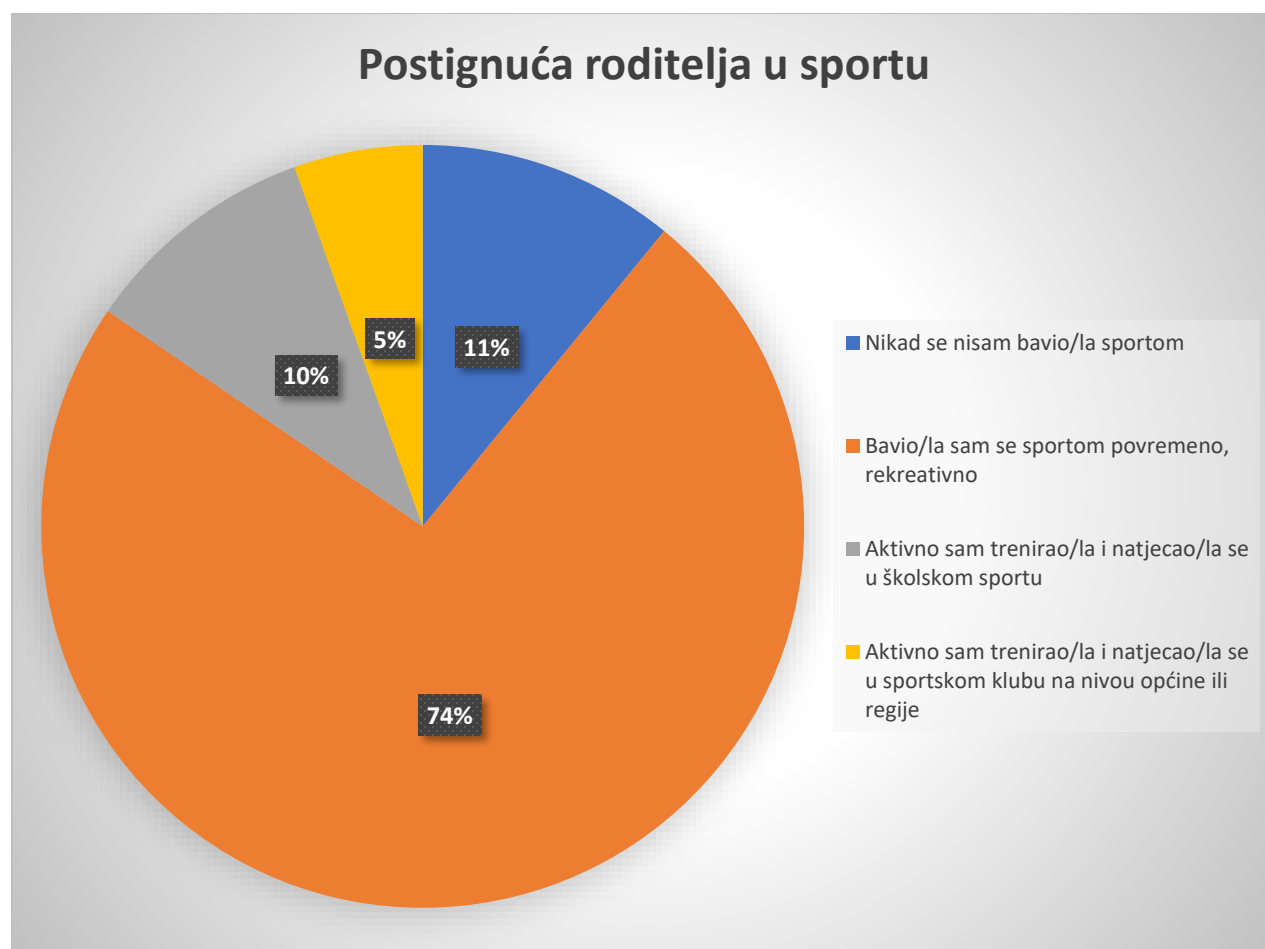
Opis pitanja:

Koja su vaša postignuća u sportu?

Uz navedena pitanja registrirano je postignuće roditelja na 4-stupanjskoj skali:

1. Nikad se nisam bavio/la sportom
2. Bavio/la sam se sportom povremeno, rekreativno
3. Aktivno sam trenirao/la i natjecao/la se u školskom sportu
4. Aktivno sam trenirao/la i natjecao/la se u sportskom klubu na nivou općine ili regije

Graf 5. Postignuća ispitanih roditelja u sportu

Iz Grafa 5. možemo vidjeti da se 11% roditelja nikad nije bavilo sportom. Povremeno, rekreativno sportom se bavilo 74% roditelja. Njih 10% sportom se bavilo aktivno te su trenirali i natjecali se u školskom sportu. Aktivno je treniralo i natjecalo se u sportskom klubu na nivou općine ili regije 5%. Ovim anketnim upitnikom htjelo se ispitati postoji li veza između sportskih postignuća roditelja i odabira sportskih aktivnosti za dijete. Prema rezultatima vidljivo je da većina roditelja koja se bavila rekreativno sportom, odabiru sportsku aktivnost i za svoje dijete, u ovom slučaju plivanje jer su svjesni benefita bavljenja sportom iako povremeno ili rekreativno.

Nakon završetka obuke plivanja, roditeljima je podijeljen novi anketni upitnik čija je svrha ispitati i otkriti sveukupno zadovoljstvo roditelja obukom plivanja u DV En ten tini, s obzirom na njihova očekivanja prije početka obuke, suradnju sa trenericom, uvjetima i opremljenošću prostora za provođenje plivanja i samim programom obuke.

Opis pitanja:

1. Kako biste ocijenili organizaciju programa, vježbi u bazenu?

Graf 6. Zadovoljstvo organizacijom programa, vježbi u bazenu

Iz Grafa 6. vidljivo je da je čak 83% roditelja veoma zadovoljno organizacijom obuke plivanja, dok je manji postotak roditelja zadovoljan, njih 14%, a nezadovoljstvo vježbama u bazenu iskazalo

je svega 3% roditelja. Prema prikazanim podacima možemo zaključiti da su roditelji veoma zadovoljni organizacijom programa obuke. Razlog leži u tome da su vježbe koncipirane u skladu s karakteristikama dječjeg rasta i razvoja i u skladu s osobinama i sposobnostima djeteta. Ujedno pokazuje kako je organizacija kraćeg programa plivanja u DV koncipirana na zanimljiv i djeci prihvatljiv način te da obuka ima obilježja sportske rekreacije bez prisile treninga s pozitivnim učincima na zdravlje i raspoloženje i ono što je djeci ponajviše privlačno kroz plivanje se motiviralo djecu da vole sport i na njega gledaju kao na rekreaciju, igru

Opis pitanja:

2. Kako biste ocijenili suradnju sa trenericom (profesionalnost, povratne informacije)?

Graf 7. Zadovoljstvo suradnjom sa trenericom

Prema Grafu 7. možemo zaključiti kako je neznatan postotak roditelja, tek 1% nezadovoljno suradnjom sa trenericom, dok je visoki postotak, njih čak 89% veoma zadovoljno suradnjom što ukazuje na otvorenu i profesionalnu komunikaciju sa trenericom, koja je svojom pristupačnošću i kooperativnošću s roditeljima uspjela stvoriti pozitivnu i ohrabrujuću okolinu u kojoj djeca rado odlaze na obuku plivanja.

Opis pitanja:

3. Jeste li zadovoljni uvjetima (čistoćom i opremljenošću) na bazenu?

Graf 8. Zadovoljstvo uvjetima na bazenu

Iz Grafa 8. vidljivo je veliko zadovoljstvo roditelja čistoćom i opremljenošću prostora na bazenu, njih čak 84% tako se izjasnilo dok je 14% roditelja iskazalo zadovoljstvo čistoćom, a tek neznatan postotak 2%, je nezadovoljno čistoćom i opremljenošću oko bazena. Roditelji su svjesni da je korištenje bazena korisno za zdravlje, ali da je bitno i održavanje sigurnosti i kvalitete bazenske vode i okoliša kako bi se spriječila pojava opasnosti za djecu koja koriste bazen. Ako prostor nije čist i dezinficiran, lako se unesu nečistoće i mikroorganizmi u bazen. Roditelji su prepoznali trud i profesionalnost osoblja koji redovito čiste vodu i evidentiraju rezultate u tzv. Dnevniku bazena.

Opis pitanja:

4. Smatrate li da je dijete postiglo zadovoljavajuće rezultate u 20 sati obuke?

Graf 9. Zadovoljstvo postignućima nakon 20 sati obuke

Prema Grafu 9. vlada visok stupanj potpunog slaganja roditelja sa zadovoljavajućim postignućem djece obukom plivanja, čak 79%, dok je 13% roditelja neodlučno, a njih 13% smatra da im djeca nisu postigla zadovoljavajuće rezultate u 20 sati obuke plivanja. Rezultati pokazuju kako roditelji smatraju da su djeca ostvarila značajan napredak u odnosu na inicijalno stanje. Demonstracija znanja o plivanju na završnom satu potaknula je roditelje da napišu komentare u knjigu dojmova na ulasku u prostore bazena. Neki roditelji su napisali komentare:

- Napredak je bio vidljiv već kod trećeg sata obuke jer mi je dijete „razbilo“ strah od vode i ušlo u vodu samostalno i pokušalo se održati na vodi plutanjem.
- Iznenaden sam da nakon samostalnog ulaska u vodu može preplivati bazen!
- Bojala se ući u vodu skokom, a sada ulazi u vodu skokom na glavu. Bravo za trenericu!
- Nisam mogao vjerovati da moje dijete koje još ne zna čitati može izroniti predmet s dna bazena!

Opis pitanja:

5. Koliko ste sveukupno zadovoljni obukom?

Graf 10. Sveukupno zadovoljstvo obukom plivanja

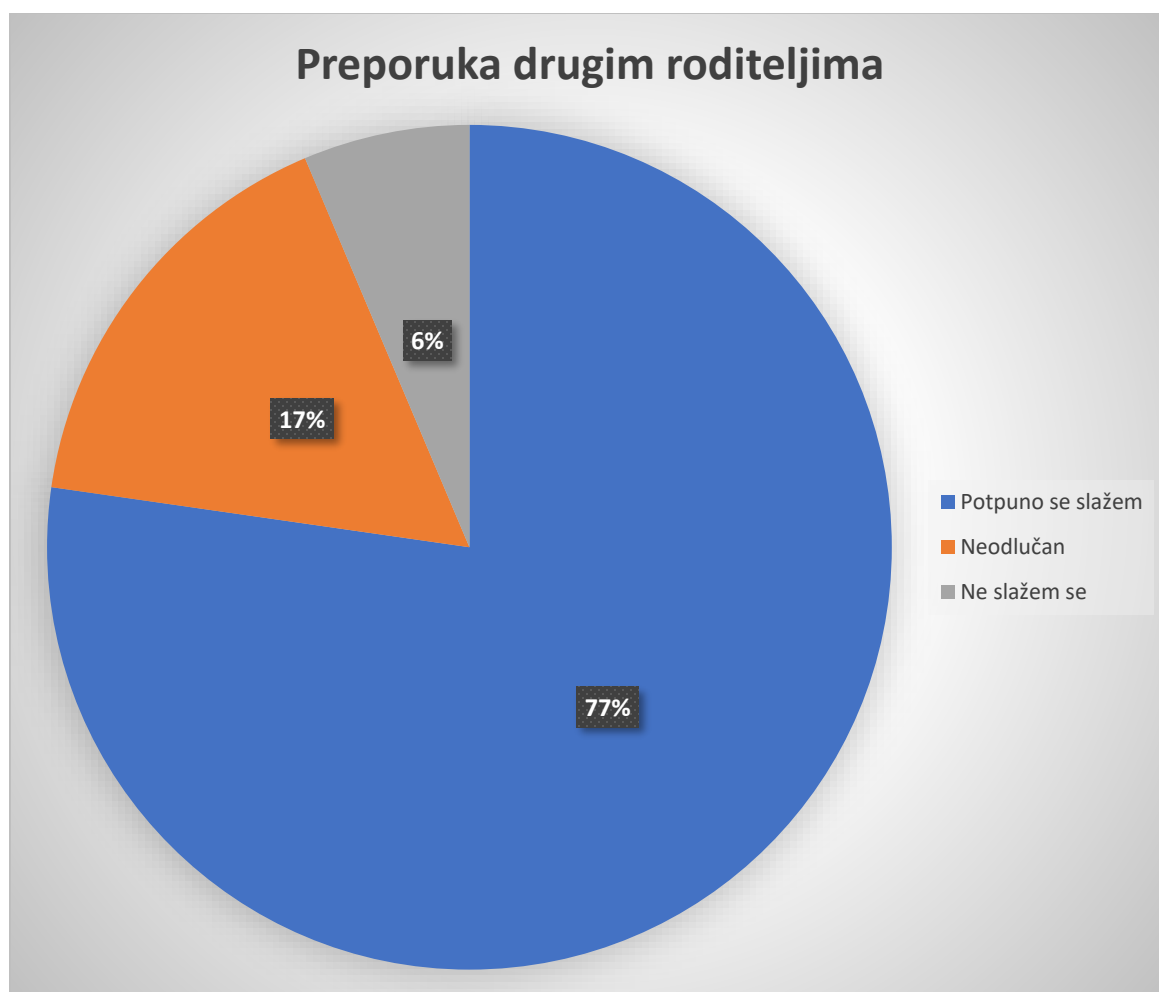

Iz Grafa 10. vidljivo je da čak 73% roditelja iskazuje zadovoljstvo obukom plivanja, njih 19% zadovoljstvo, a tek 8% nezadovoljstvo obukom plivanja. Rezultati dobiveni provedenim istraživanjem pokazali su da program daje dobre rezultate i pogodan je za poduku neplivača. Uz jasnu prezentaciju ciljeva te kvalitetnoj suradnji sa trenericom koja je bila emocionalna podrška njihovoj djeci i pružala im povratne informacije nakon svakog treninga o djetetovom napretku, roditelji su iskazali zadovoljstvo pozitivnom atmosferom i demonstracijom plivačkih sposobnosti svoje djece.

Opis pitanja:

6. Biste li preporučili obuku plivanja drugim roditeljima?

Graf 11. Preporuka plivanja drugim roditeljima

Graf 11., shodno prethodnim, pozitivnim rezultatima ankete, pokazuje kako bi roditelji vrlo rado, njih 77% preporučilo obuku plivanja drugim roditeljima, dok se njih tek 6% se ne slaže sa preporukom plivanja drugim roditeljima, dok je neodlučnih 17%. Visok postotak podržavajućih odgovora roditelja prema obuci plivanja pokazuje nam da se ovom obukom uspjelo približiti djeci vrijednost sporta koji bi trebao bi biti dostupan svima koji se za sport odluče. Osim što je jedan od primarnih ciljeva bavljenja sportom postići što bolje, najbolje i vrhunske rezultate u izabranoj grani sporta, sport i bavljenje sportom mora imati za djecu i druge poruke, a osobito one koje imaju trajniju vrijednost. To su razvijanje pravilnog odnosa prema zdravlju, stvaranje navika i vrijednosti orijentacije o tome što, kako, koliko i zašto treba vježbati.

4. REZULTATI I DISKUSIJA

Istraživanje je provedeno od veljače 2022. godine do veljače 2023. godine na uzorku od 110 roditelja koji su sudjelovali dobrovoljno i anonimno. Njih 36 čine očevi, a u većem broju sudjelovale su majke, njih 74.

Ukupan broj djece obuhvaćene ovim istraživanjem je 76. Veći broj dječaka pohađalo je obuku plivanja, njih 41, dok je djevojčica bilo 35.

Dob djece polaznika obuke je u rasponu od 5 do 7 godina. Djeca koja pohađaju plivanje čine mješovitu grupu. Najviše šestogodišnjaka, njih 56 pohađa obuku, potom 12 sedmogodišnjaka te samo 8 petogodišnjaka. Podaci ukazuju na to da se djeca odlučuju na obuku plivanja u godini prije polaska u školu.

Neposredno prije početka metodike obuke neplivača, roditelji su ispitani anketnim upitnikom o očekivanjima koja imaju od djece kroz obuku plivanja. Od ponuđenih odgovora da kroz plivanje razvija motoričke sposobnosti i čuva zdravlje, da ne sjedi kod kuće pred računalom ili televizorom, da kroz treniranje plivanja razvija samopouzdanje i samopoštovanje i da nauči dovoljno plivati da mu/joj to pomogne u daljnjem rekreativnom bavljenju bilo kojim sportom, najveći broj roditelja, njih 61%, odgovorilo je da želi da njihovo dijete kroz plivanje razvija motoričke sposobnosti i čuva zdravlje. Manji broj roditelja, 19% smatra da će plivanjem dijete razviti samopouzdanje i samopoštovanje, dok 13% roditelja očekuje da im dijete nauči plivati kako bi mu to pomoglo u daljnjem rekreativnom bavljenju sportom. Tek 7% roditelja smatra da će plivanje smanjiti broj provedenih sati djeteta pred računalom ili televizorom.

Rezultati pokazuju da su roditelji svjesni važnosti uključivanja djeteta predškolskog uzrasta u aktivnost kao što je plivanje kako bi potencijalno kroz tu aktivnost bolje razvilo motorička znanja i sposobnosti koja mogu doprinijeti kvalitetnijem cjelokupnom razvoju i rastu te kako plivanje djetetu predškolske dobi pruža mogućnost stjecanja motoričkih znanja koja su svakodnevno potrebna u životu. Svjesni su kako plivanje pozitivno utječe i na aspekt socijalizacije, razvoj samopoštovanja i samopouzdanja.

Od ukupnog broja anketiranih na pitanje o organizaciji i kvaliteti programa 86% roditelja je odgovorilo da je veoma zadovoljno te smatra da je koncepcija obuke neplivača adekvatna te da su zahtjevi i težina predmeta prilagođeni dječjem uzrastu. Čak 89% ispitanika izjasnilo se da su

veoma zadovoljni suradnjom sa trenericom. Roditelji smatraju da su uvjeti na bazenu veoma dobri dok je njih samo 2% nezadovoljno uvjetima. Ispitanici (njih 79%) se potpuno slažu da su zadovoljni sa postignućem u plivanju svoga djeteta nakon 20 sati obuke, dok su se u slučaju njihovog zadovoljstva izrazili sa „neodlučnim“ (13%). Kada su zapitani o sveukupnom zadovoljstvu obukom plivanja, anketirani roditelji, izrazili su visok stupanj zadovoljstva, čak 73% kao veoma zadovoljno, a tek 8% nezadovoljno. Nastavno prijašnjim rezultatima, njih 77% preporučilo bi obuku plivanja drugim roditeljima.

Rezultati ovog istraživanja pokazuju kako kod roditelja vlada visoki stupanj zadovoljstva plivanjem, posebno kod onih koji su kroz sport ostvarili pozitivna iskustva te najčešće žele da i njihova djeca ostvare slična iskustva.

S obzirom na rezultate istraživanja, zaključujemo kako je potvrđena osnovna hipoteza: H1 – roditelji imaju pozitivan stav prema provođenju obuke neplivača.

5. ZAKLJUČAK

U skladu sa istraživanom problematikom, kao i izvođenjem zaključaka na osnovu dobivenih rezultata istraživanja, namjera mi je bila da utvrdim stavove i mišljenja roditelja o zadovoljstvu obukom plivanja djece predškolske dobi kako bi se ukazalo na specifične indikatore koji utječu i uvjetuju porast njihovog zadovoljstva.

Zaključuje se da je istraživanjem potvrđena hipoteza da roditelji imaju pozitivan stav prema provođenju plivanja i da, prema tome, zadovoljstvo roditelja ovisi o mnogo faktora, a prije svega od grupe varijabli koje se odnose na organizaciju programa obuke plivanja.

U anketi je sudjelovalo 110 roditelja (oba i/ili jedan) od 76-ero djece. Sveukupno je 35 dječaka i 41 djevojčica sudjelovalo u istraživanju. Djeca su u dobi od 5 – 7 godina.

Podaci prikupljeni u ovom istraživanju deskriptivno su obrađeni koristeći program Microsoft Word i Excel izračunate je postotak pojedinih odgovora na postavljeno pitanje. Dobiveni rezultati prikazani su grafički i tablično.

Roditelji igraju možda i najbitniju ulogu na djetetovom razvojnem putu i cijelom djetinjstvu pa tako i u sportu. Djeca su premala da bi sama mogli odlučiti ili izabrati sport te donijeti prave i ispravne odluke stoga je od malih nogu potrebno graditi povjerenje u odnosu između djeteta i roditelja.

Visok postotak zadovoljstva roditelja obukom plivanja u ovome istraživanju pokazuje kako je organizacija kraćeg programa plivanja u DV koncipirana na zanimljiv i djeci prihvatljiv način. Obuka ima obilježja sportske rekreacije bez prisile treninga s pozitivnim učincima na zdravlje i raspoloženje i ono što je djeci ponajviše privlačno kroz plivanje se motiviralo djecu da vole sport i na njega gledaju kao na rekreaciju, igru

Dijete je za bilo koji sport najbolje zainteresirati kroz igru. Nije poželjno dijete „baciti“ u neki sport, reći mu nešto poput „ti ćeš trenirati taj i taj sport“, ili ga pak učiti izolirane vježbe pojedinih tehničkih elemenata s velikim brojem ponavljanja. Važno je dakle, omogućiti djetetu da kroz igru shvati srž nekog sporta. (Sindik, 2008.)

6. POPIS LITERATURE

Knjige:

1. Bačkonja, K. (2018). *Djeca i slobodne aktivnosti - koliko je previše?* Preuzeto sa: <http://ordinacija.vecernji.hr/budi-sretan/sretno-dijete/djeca-i-slobodne-aktivnosti-koliko-je-previse/>, 04.12.2019.
2. Bosnar, K. & Turkalj, I. (2011). *Roditeljska potpora dječacima u individualnim i ekipnim sportovima*. U V. Matijević (Ur.), 6. Kongres fief-a Europe „*Tjelesna i zdravstvena kultura u 21. stoljeću – kompetencije učenika*“ (str. 82 – 88). Zagreb: Hrvatski kineziološki savez
3. Bokulić, I. (2017). *Tjelesno vježbanje i slobodno vrijeme djece predškolske dobi* (Završni rad). Preuzeto sa: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:147:941994>, 27.1.2020.
4. Cecil Colwin, M. (2004). *Plivanje za 21. Stoljeće*. Zagreb: Gopal
5. Čudina-Obradović, M., & Obradović, J. (2006). *Psihologija braka i obitelji*. Zagreb: Golden marketing – Tehnička knjiga.
6. Dizdar, D. (2006). *Kvantitativne metode*. Zagreb: Kineziološki fakultet.
7. Findak, V. (1999). *Metodika tjelesne i zdravstvene kulture*. Zagreb: Školska knjiga.
8. Findak, V. (1981). *Učimo djecu plivati. Priručnik za odgajatelje, nastavnike, voditelje rekreacije i roditelje*. Zagreb: Školska knjiga. U: Findak, V. (ur.), *Zbornik radova 15. Ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske, Kvaliteta rada u područjima edukacije, sporta i sportske rekreacije*. (str. 115-120). Poreč: Hrvatski kineziološki savez
9. Grčić-Zubčević, N., Marinović, V. (2009). *300 igara u vodi za djecu predškolske dobi*. Biblioteka „Nauči plivati“ – Goptal d.o.o., Zagreb
10. Greblo, Z. i Lorger, M. (2006). *Roditeljska potpora djeci u momčadskim i ostalim sportovima*
11. Hraski, Ž. (2002). *Utjecaj programiranih tjelesnih aktivnosti na rast i razvoj djece predškolske dobi*. U: Findak, V. (ur.), *Zbornik radova 11. ljetne škole kineziologa Republike Hrvatske*,
12. *Programiranje rada u edukaciji, sportu, sportskoj rekreaciji i kineziterapiji*. (str. 242-243). Rovinj: Hrvatski kineziološki savez.

13. Ižaković, D., Rajle Brođanac, M., Grgurić, M. (2015) *Praćenje i vrednovanje rada u području obuke neplivača u Osječko – baranjskoj županiji*. Hrvatski savez sportske rekreacije „Sport za sve“.
14. Kuzmanić, B., Kuzmanić, T., Jelaska, R. (2013). Samoprocjena plivačkog znanja kod učenika/ica drugih, trećih i četvrtih razreda osnovne škole u Splitu. U Findak, V. (ur.), 22. ljetna škola kineziologa Republike Hrvatske „Organizacijski oblici rada u područjima edukacije, sporta, sportske rekreacije i kineziterapije“ (str. 481-486). Hrvatski kineziološki savez.
15. Ljubetić, M. (2007). *Biti kompetentan roditelj*. Zagreb: Mali profesor.
16. Milanović, D. (2009). *Teorija i metodika treninga*. Zagreb : Kineziološki fakultet Zagreb.
17. Neljak, B. (2011). *Kineziološka metodika u osnovnim i srednjim školama*. Zagreb: Skriptarnica SKIF na Kineziološkom fakultetu.
18. Opić, S. (2016). *Pedagogija za učitelje i nastavnike*. Zagreb: Školska knjiga.
19. Prskalo, I. (2004). *Osnove kineziologije*. Petrinja: Visoka učiteljska škola.
20. Rajić, V. i Petrović-Sočo, B. (2015). Dječji doživljaj igre u predškolskoj i ranoj školskoj dobi. *Školski vjesnik: časopis za pedagoškijsku teoriju i praksu*, Vol. 64 No. 4, 2015. 603-620.
21. Rastovski, D. (2019). Model rada – čimbenik uspješnosti poduke plivanja. *Život i škola*, 65(1-2): 57-70
22. Rastovski, D., Grčić-Zubčević, N. i Szabo, I. (2016). *Kako plivati*. Fakultet za odgojne i obrazovne znanosti Osijek, Osijek
23. 17.Rosić, V. (2005). *Slobodno vrijeme — slobodne aktivnosti*, Rijeka: Žagar
24. Sindik, J. (2008). *Sport za svako dijete – kako odabrati pravi sport, brinuti se o zdravlju i osigurati pozitivno iskustvo od samog početka*. Buševac: Ostvarenje.
25. Tomac, Z., Vidranski, T., Ciglar, J. (2015). Tjelesna aktivnost djece tijekom redovnog boravka u predškolskoj ustanovi. *Medica Jadertina*, Vol. 45 No. 3-4, 2015. 98 – 104.

Članci:

1. Glavaš, J. (2011). *Djeca i slobodno vrijeme*. Preuzeto sa: http://www.nzjz-split.hr/images/MENTALNO/CLANCI/djeca_i_slobodno_vrijeme.pdf, 17.11.2019.
2. Per, H. (2016). Aktivnosti djece u izvanvrtićkom kontekstu (Završni rad). Preuzeto sa: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:141:198706>, 27.1.2020.
3. Plazonić Fabian, A. (2007). *Dječje slobodne aktivnosti*. Preuzeto sa: http://www.skole.hr/podsjecamo?news_hk=5870&news_id=638, 01.12.2019
4. Rak, T. (2016). Stavovi roditelja o tjelesnoj aktivnosti djece predškolske dobi u slobodno vrijeme (Diplomski rad). Preuzeto sa: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:141:198706>, 27.1.2020.
5. Nekić, J. i Barić, R. (2021). Plivanje kao rekreacija – pogled iz kuta plivača adolescenata. *Hrvatski športskomedicinski vjesnik*, 36(2): 59-70.

Internet:

1. <https://www.medvescak.hr/ljetna-skola-zimsko-plivaliste-mladost>
2. <https://ordinacija.vecernji.hr/budi-lijepa/zdravi-i-u-formi/zasto-su-neka-djeca-neuspjesna-u-sportskim-aktivnostima-i-sto-roditelji-mogu-uciniti/>
3. <https://www.surveymonkey.com/r/B6SXPQP>
4. <https://www.4seasons-club.com/aquatics-satisfaction-survey/>
5. <https://plivanje-malisana.com/najcesca-pitanja/>
6. <https://www.sportskiobjekti.hr/default.aspx?id=8569>

IZJAVA O IZVORNOSTI DIPLOMSKOG RADA

Ja, Iva Račić, izjavljujem da je moj diplomski rad izvorni rezultat mog rada te da se u izradi istog nisam koristila drugim izvorima osim onih koji su u njemu navedeni.